

Publicerad 2007-04-29 21:17 av Mr Stewe Johansson

Hur du är som människa berör mig inte det minsta. Men behandlar du mig felaktigt får du ofördröjligen en konsekvens.

Vandeln

Ensamheten en himmelsk salighet i tysthetens komplexitet bland ljuv musik som svallar som forsande vatten i en fjällbäck. Jag sitter här avskild från mänskliga andetag som bara vill ha något av mig utan att ge något substantiellt åter. Jag kan gå runt i stadens ensamhet för jag lägger inte märke till humanitetens närvaro. Jag kan gå bland affärer men ser inga biträden, utan jag ser min färgstarka egenkära medvetenhet av grandiositet. Du ser mig komma och gå och slänger en snabb blick för en sekund för att sedan gå ditt du ska. Själv så lägger jag inte märke till dig alls, för du kan inte beröra mig. Det jag ser analyserar jag men en känslomässig reaktion kan du inte få utav mig. Det är en helt otänkbar företeelse.

Du tänker: Vilken känslolös och refuserande människa. Men säg, vem bryr sig?

Du kan bry dig om de afrikanska barn som svälter. Du kan bry dig om miljön. Om tårdrypande nöd i krigets länder. Men varför bry sig så mycket om att jag refuserar dig och ditt egala utseende?

Jag kan se glad ut men vad säger att jag är glad bara för att jag visar ett ansiktsuttryck?

Jag är bra på teater och visar det jag känner för. Jag styrs inte av emotioner och därav ingen impulsiv omedveten reflektion av mimik. Utan allt styrs av min vilja och vill jag inte så gör jag inte.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr Stewe Johansson med Poeter.se id #15932 innehar upphovsrätten